

Artikel 8 stk. 2-4 indeholder regler om deltagerstaternes forpligtelser til at bistå Komiteen, herunder forpligtelsen til at give Komiteen oplysninger om og ubegrænset adgang til ethvert sted, hvor frihedsberøvede personer er anbragt.

Komiteen har ifølge *artikel 8 stk. 5* ret til allerede under besøget at gøre den pågældende stats kompetente myndigheder bekendt med sine foreløbige bemærkninger. Adgangen til at fremkomme med foreløbige bemærkninger forudses alene anvendt i hastende undtagelsestilfælde, f.eks. i tilfælde, hvor der er et påtrængende behov for at forbedre forholdene for frihedsberøvede personer. Disse bemærkninger kan ikke erstatte den beretning Komiteen ifølge *artikel 10* skal afgive efter besøget.

Artikel 9 stk. 1 indeholder en udtømmende opregning af de undtagelsessituationer i hvilke en deltagerstat kan modsætte sig besøg af Komiteen på et af Komiteen foreslået tidspunkt eller sted. En sådan afvisning af Komiteen kan således alene begrundes med hensynet til det nationale forsvar, den offentlige sikkerhed, alvorlig uorden på steder, hvor personer er berøvet deres frihed, en persons sundhedstilstand eller at der foregår en hastende efterforskning med tilknytning til en alvorlig forbrydelse.

Artikel 9 stk. 2 fastsættes det, at der skal indledes konsultationer mellem Komiteen og den pågældende deltagerstat i tilfælde, hvor en eller flere af de i stk. 1 nævnte omstændigheder er blevet påberåbt som grundelse for, at et besøg ikke vil kunne afvikles. Konsultationen har til formål at afklare situationen og tilvejebringe enighed om en ordning, der uden unødigt forsinkelse sætter Komiteen i stand til at undersøge behandlingen af de personer, der tilbageholdes på det sted, Komiteen ønsker at besøge. I tilfælde, hvor et ønsket besøg ikke har kunnet komme i stand på grund af hensynet til det nationale forsvar eller den offentlige sikkerhed, kan ordningen omfatte de frihedsberøvede personers overflytning til et andet sted.

Ifølge *artikel 10* skal Komiteen efter ethvert besøg udarbejde en beretning om de kendsgerninger, der fremkom under besøget. Beretningen skal tillige tage hensyn til de bemærkninger, der måtte være fremkommet fra den pågældende deltagerstat. Komiteen kan i forbindelse hermed konsultere staten og eventuelt fremkomme med nødvendige anbefalinger.

Såfremt den pågældende deltagerstat undlader at samarbejde eller undlader at forbedre situationen i lyset af Komiteens anbefalinger har Komiteen i medfør af *artikel 10 stk. 2* adgang til at fremkomme med en offentlig udtalelse om sagen. Beslutningen herom skal træffes af Komiteen med to trediedeles

flertal efter at den pågældende stat har haft lejlighed til at fremkomme med sine synspunkter.

Artikel 11 fastslår som princip, at oplysninger indsamlet af Komiteen, Komiteens beretning og dens konsultationer med vedkommende deltagerstat er fortrolige. Komiteens beretning og eventuelle bemærkninger hertil fra en deltagerstat kan dog offentliggøres ifølge anmodning fra den pågældende deltagerstat.

Ifølge *artikel 12* skal Komiteen årligt afgive en generel beretning om sin virksomhed til Ministerudvalget. Beretningen bør udarbejdes med henblik på oversendelse til Den Rådgivende Forsamling og påfølgende offentliggørelse.

Artikel 13 pålægger Komiteens medlemmer, eksperter og andre personer, der bistår Komiteen, tavshedspligt for så vidt angår kendsgerninger og oplysninger, som de har fået kendskab til under udøvelsen af deres virksomhed.

Artikel 14 omhandler spørgsmål vedrørende de personer, som bistår Komiteen, herunder de krav, der gælder for Komiteens eksperter. Det fremgår af *stk. 3*, at den pågældende deltagerstat kun i sjældne undtagelsestilfælde vil kunne nægte en af Komiteen udpeget medhjælper adgang til at deltage i et besøg på dens territorium.

Konventionens deltagerstater skal ifølge *artikel 15* gøre Komiteen bekendt med, hvilke myndigheder og personer, der kan modtage meddelelser på deres vegne.

Artikel 16 fastslår, at Komiteens medlemmer og eksperter skal nyde de privilegier og immuniteter, der er anført i bilaget til konventionen. De heri indeholdte regler om privilegier og immuniteter har til formål at give de pågældende mulighed for uhindret at udføre de opgaver, der følger af konventionen. Reglerne er udformet på grundlag af de bestemmelser, der gælder for Kommissionen og Domstolen under Den europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det følger af *artikel 17 stk. 1*, at konventionens regler ikke vil kunne påberåbes til støtte for en fravigelse eller indskrænkende fortolkning af bestemmelser i national lovgivning eller international aftale, som måtte indebære en mere vidtgående beskyttelse af personer berøvet deres frihed.

Artikel 17 stk. 2 fastslår, at konventionens regler ikke indebærer nogen ændring i de deltagende staters forpligtelser i medfør af Den europæiske Menneskerettighedskonvention. Det fremgår endvidere, at konventionens regler ikke gør indgreb i de kompetenceområder og beføjelser, der er tillagt Kommissionen og Domstolen under Den europæiske Menneskerettighedskonvention. Komiteen vil således ikke